

UZASADNIENIE

wyroku w całości

Decyzjami z 2 czerwca 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że podstawa wymiaru składek i składki na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne za miesiąc czerwiec 2015 roku dla K. K. (1), J. T., A. P., M. D., G. G. i K. K. (2) z tytułu umowy zlecenia u płatnika składek P.P.H.U. (...) M. S. (1) z siedzibą w Ł. wynoszą po 0,00 złotych.

W uzasadnieniach tych decyzji organ rentowy wskazał, że w przypadku wymienionych osób konieczne jest zastosowanie art. 8 ust. 2a ustawy systemowej, ponieważ w ramach umów zlecenia zawartych ze wskazanym płatnikiem składek zajmowały się promocją i sprzedażą produktów zakupionych przez tego płatnika od ich pracodawcy - LABORATORIUM (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W., a zatem wykonywały one faktycznie pracę na rzecz swojego pracodawcy, który powinien obliczyć, rozliczyć i przekazać do ZUS składki na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne za wymienionych pracowników.

(decyzje w aktach ZUS związanych do spraw połączonych)

W dniu 8 lipca 2020 roku M. S. (1), reprezentowany przez radcę prawnego, złożył odwołania od powyższych decyzji, wnosząc o ich zmianę poprzez stwierdzenie, że podstawę wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne z tytułu zawartych umów zleceń – za miesiąc czerwiec 2015 roku oraz odpowiednio wysokość składek na ubezpieczenie zdrowotne stanowią następujące kwoty:

- w przypadku K. K. (1) – 19.400 złotych i 1.746 złotych,
- w przypadku J. T. – 2.000 złotych i 180 złotych,
- w przypadku A. P. – 5.500 złotych i 495 złotych,
- w przypadku M. D. – 3.500 złotych i 315 złotych,
- w przypadku G. G. – 3.500 złotych i 315 złotych,
- w przypadku K. K. (2) – 5.500 złotych i 495 złotych.

W uzasadnieniu odwołujący wskazał, że umowy zlecenia zawarte przez niego z wymienionymi pracownikami LABORATORIUM (...) spółki z o.o. w W. były umowami niezależnymi od zatrudnienia tych osób we wskazanej spółce, zawartymi w sposób dobrowolny, nie było konsultowane z pracodawcą zleceniobiorców i nie miało związku z zastosowanym wobec tego pracodawcy zakazem promocji i sprzedaży produktów spółki. Wskazał, że pracownicy LABORATORIUM (...) spółki z o.o. w W. w okresie zatrudnienia u skarżącego – z uwagi na orzeczony zakaz sądowy - nie mogli sprzedawać z ramienia tej spółki produktów marki S., dotychczas dystrybuowanych przez spółkę, a zatem nie można uznać, że ich zatrudnienie na podstawie umów zleceń u M. S. (1) było kontynuacją pracy w LABORATORIUM (...). Wskazał nadto, że zatrudnienie to nie przełożyło się na zysk spółki będącej pracodawcą tych osób, a także, że nie był pośrednikiem tej sprzedaży, nie zakładał w chwili zakupu produktów S. nawiązania współpracy i wykorzystywania pracowników opisanej spółki zaś po jej nawiązaniu – był jedynym beneficjentem rezultatów pracy wykonywanej przez zleceniobiorców, a zatem zastosowanie przez organ rentowy regulacji art. 8 ust. 2 a ustawy systemowej nie jest uprawnione.

(odwołania k. 3 – 15 akt spraw połączonych)

Odpowiadając na odwołania pismami z dnia 28 lipca 2020 roku organ rentowy wniósł o ich oddalenie, podtrzymując argumentację prezentowaną w uzasadnieniach zaskarżonych decyzji. (odpowiedzi na odwołania – k 18-22 akt spraw połączonych)

Pismem z dnia 13 listopada 2020 roku LABORATORIUM (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., powiadomiona o toczącym się procesie, przystąpiła do sprawy w charakterze zainteresowanego, wnosząc o zmianę zaskarżonych decyzji poprzez stwierdzenie, że podstawę wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne z tytułu umów zlecenia zawartych z K. K. (1), J. T., A. P., M. D., G. G. i K. K. (2) stanowi wyłącznie kwota należna im na podstawie umów zlecenia zawartych z M. S. (1). (pismo k 62-63)

Na rozprawie w dniu 12 stycznia 2021 roku M. S. (1), reprezentowany przez radcę prawnego poparł odwołania, wnosząc o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego, pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołań oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego, zainteresowani K. K. (1) oraz LABORATORIUM (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. przyłączyli się do stanowiska odwołującego. (e-protokół rozprawy z dnia 12.01.2021 r. - 00:02:44- 00:05:19 – płyta CD k 132)

Na rozprawie w dniu 8 czerwca 2021 r. odwołujący, reprezentowany przez radcę prawnego poparł odwołanie, wnosząc o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, a pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według wartości przedmiotu sporu wskazanego w odpowiedziach na odwołania. (e-protokół rozprawy z 8.06.2021 r.:00:09:01 – płyta CD k 317)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. S. (1) jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą w oparciu o wpis do ewidencji działalności gospodarczej pod firmą (...). (niesporne)

LABORATORIUM (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. działa na podstawie wpisu do KRS ((...)), a przedmiotem jej działalności jest m.in. produkcja podstawowych substancji farmaceutycznych oraz leków i pozostałych wyrobów farmaceutycznych. (niesporne)

W 2015 roku M. S. (1) prowadził sklep zoologiczny w ramach Centrum dr (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, którego udziałowcem było też LABORATORIUM (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.. Miesięczne dochody odwołującego, posiadającego 4,5% udziałów w tej spółce, wynosiły 5.000 złotych. Wcześniej, do 2007 roku odwołujący sprzedawał też towar na giełdzie zoologicznej. Od 2008 roku nie udało mu się sprzedać niczego na tej giełdzie. (przesłuchanie odwołującego – e-protokół rozprawy z dnia 23.02.2021 r. – 00:26:48 – płyta CD k 169 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami – e – protokół rozprawy z dnia 12.01.2021 r. – 00:21:21 – płyta CD k 132)

K. K. (1) w spornym okresie był pracownikiem LABORATORIUM (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., zatrudnionym na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 23 grudnia 2013 roku - na stanowisku szefa zespołu przedstawicieli handlowych, w pełnym wymiarze czasu pracy. (umowa o pracę k 73)

Do zakresu obowiązków tego zainteresowanego należało m.in. utrzymywanie kontaktów z klientami, zbieranie zamówień. (zakres obowiązków k 74)

A. P. w spornym okresie również była pracownikiem LABORATORIUM (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., zatrudnionym na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 1 kwietnia 2001 roku - na stanowisku przedstawiciela handlowego, w pełnym wymiarze czasu pracy. (umowa o pracę k 75)

Podobnie – na stanowiskach przedstawicieli handlowych, w pełnym wymiarze czasu pracy byli zatrudnieni we wskazanej spółce także:

- J. T. – od 1 kwietnia 2015 roku,

- M. D. – od 8 stycznia 2015 roku,

- K. K. (2) – od 2 listopada 2006 roku,

- G. G. – od 12 maja 2014 roku.

(umowy o pracę k 77, 79, 81, 83)

Do zakresu obowiązków przedstawicieli handlowych należała m.in. sprzedaż produktów pracodawcy LABORATORIUM (...) według założonych planów, utrzymywanie kontaktów z klientami, przygotowywanie zamówień, rozliczanie otrzymanych pieniędzy i poniesionych wydatków. (zakresy obowiązków k 76, 78, 80,82)

W dniu 22 grudnia 2014 roku LABORATORIUM (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wystawiła fakturę potwierdzającą sprzedaż M. S. (1) produktów S. – kropli i obrożi przeciw pchłom i kleszczom na łączną kwotę 237.240,72 złotych, a w dniu 30 grudnia 2014 roku – na kwotę 249.794,01. W obu tych dokumentach zaznaczono, że cena za towar została zapłacona. (faktury k 69-70)

Odwołujący – wbrew zapisom na fakturach - nie zapłacił w grudniu 2014 roku nic za towar uwidoczniiony na fakturach, nie miał na to wystarczających środków. (przesłuchanie odwołującego – e-protokół rozprawy z dnia 23.02.2021 r. – 00:26:48 – płyta CD k 169 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami – e – protokół rozprawy z dnia 12.01.2021 r. – 00:21:21 – płyta CD k 132)

W chwili zakupu towaru odwołujący nie miał żadnej wiedzy na temat hurtowni i sklepów, którym mógłby sprzedawać krople i obroże przeciw pchłom i kleszczom firmy (...). Poza tym poszukiwanie nabywców w celu sprzedaży tych produktów kolidowałaby z jego działalnością – prowadzeniem sklepu. Wiedział też, że nie uda mu się sprzedać towaru bez pomocy przedstawicieli LABORATORIUM (...). (przesłuchanie odwołującego – e-protokół rozprawy z dnia 23.02.2021 r. – 00:26:48 – płyta CD k 169)

Nie posiadał także w tym okresie wystarczającej powierzchni magazynowej dla przechowywania zakupionego towaru, dlatego korzystał z magazynu LABORATORIUM (...). (zestawienie stanów magazynowych k 175-177, przesłuchanie odwołującego – e-protokół rozprawy z dnia 23.02.2021 r. – 00:54:40 – płyta CD k 169)

W dniu 29 grudnia 2014 roku do Sądu Okręgowego w Warszawie wpłynął wniosek (...) spółki prawa niemieckiego o udzielenie zabezpieczenia roszczenia z tytułu naruszenia przez LABORATORIUM (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. patentu, polegających na wytwarzaniu, używaniu, oferowaniu i wprowadzaniu do obrotu produktów biobójczych o nazwie S. spray, S. (...) obroża przeciwko pchłom i kleszczom dla psów, S. krople przeciwko pchłom i kleszczom. (wniosek w aktach XX GCo 331/14 załączonych do akt sprawy)

Postanowieniem z dnia 9 stycznia 2015 roku Sąd Okręgowy w Warszawie – XX Wydział Gospodarczy zabezpieczył roszczenie (...) w L. (Niemcy) przeciwko LABORATORIUM (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. o zaniechanie naruszeń patentu polegających na wytwarzaniu, używaniu, oferowaniu i wprowadzaniu do obrotu produktów biobójczych o nazwie S. spray, S. (...) obroża przeciwko pchłom i kleszczom dla psów, S. krople przeciwko pchłom i kleszczom. Postanowieniu temu nadano klauzulę wykonalności. (postanowienie k 221- 226 akt XX GCo 331/14 załączonych do akt sprawy)

Postanowienie to zostało doręczone LABORATORIUM (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. w dniu 21 stycznia 2015 roku. ((...) – k 246 akt XX GCo 331/14 załączonych do akt sprawy)

Pod koniec stycznia 2015 roku została wstrzymana przez spółkę LABORATORIUM (...) sprzedaż produktów S. objętych zabezpieczeniem. (pismo k 31, przesłuchanie działającego w imieniu LABORATORIUM (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. – T. R. e-protokół rozprawy z dnia 23.02.2021 r. – 00:34:25 – płyta CD k 169 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami – e – protokół rozprawy z dnia 12.01.2021 r. – 00:53:42 – płyta CD k 132)

W dniu 1 czerwca 2015 roku sporządzone zostały umowy zlecenia, w których jako strony wskazano: M. S. (1) (jako zleceniodawcę) oraz pracowników LABORATORIUM (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

- K. K. (1), J. T., A. P., M. D., G. G. i K. K. (2) (jako zleceniobiorców). W umowach tych wskazano, że zainteresowani w okresie od 1 marca 2015 roku do 12 czerwca 2015 roku mają promować i sprzedawać produkty (...). (umowy – w aktach ZUS załączonych do akt spraw połączonych)

LABORATORIUM (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. miała wiedzę o tym, że wskazane osoby mają się zajmować sprzedażą produktów S. wymienionych na fakturach z 22 i 30 grudnia 2014 roku. Ze względu na ustanowienie zabezpieczenia, by uniknąć łamania nakazu sądowego, wyraziła na to zgodę. Gdyby nie ten nakaz, nie wyraziłaby na to zgody. Zainteresowani wcześniej zatrudnieni w zainteresowanej spółce, przed wydaniem nakazu sądowego sprzedawali także te produkty.

Praca wymienionych osób na rzecz M. S. (1) nie kolidowała z wykonywaniem obowiązków na rzecz pracodawcy.

W ramach realizacji umów zlecenia wskazani zainteresowani pozyskiwali klientów spośród dotychczasowych klientów LABORATORIUM (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., kontaktowali ich z odwołującym.

Pracodawca wcześniej zatrudnionym u niego przedstawicielom handlowym wypłacał prowizję od sprzedaży tych produktów, po ustanowieniu zabezpieczenia - zaprzestał tej praktyki. Powrócił do niej po wznowieniu bezpośredniej sprzedaży produktów S..

(przesłuchanie K. K. (1) – e-protokół rozprawy z dnia 23.02.2021 r. – 00:49:31 – płyta CD k 169 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami – e – protokół rozprawy z dnia 12.01.2021 r. – 00:38:36 – płyta CD k 132, przesłuchanie działającego w imieniu LABORATORIUM (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. – T. R. e-protokół rozprawy z dnia 23.02.2021 r. – 00:34:25 – płyta CD k 169 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami – e – protokół rozprawy z dnia 12.01.2021 r. – 00:53:42 – płyta CD k 132)

Częściowa zapłata przez odwołującego faktur wystawionych w grudniu 2014 roku, tj. jedynie za towar sprzedany za pośrednictwem pracowników zainteresowanej spółki - (...), J. T., A. P., M. D., G. G. i K. K. (2) nastąpiła dopiero po jego sprzedaży. Gdyby osoby te nie sprzedały towaru, odwołujący nie byłby w stanie go spłacić. (przesłuchanie odwołującego – e-protokół rozprawy z dnia 23.02.2021 r. – 00:26:48 – płyta CD k 169 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami – e – protokół rozprawy z dnia 12.01.2021 r. – 00:21:21 – płyta CD k 132)

Na przełomie lipca i sierpnia 2015 roku zniesione zostało sądowe zabezpieczenie zakazu sprzedaży przez LABORATORIUM (...) produktów S.. (przesłuchanie działającego w imieniu LABORATORIUM (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. – T. R. e-protokół rozprawy z dnia 23.02.2021 r. – 00:34:25 – płyta CD k 169)

W lipcu 2015 roku odwołujący sprzedał podmiotowi powiązanemu z zainteresowaną spółką produkty S., niezbyte do tego czasu przez pracowników LABORATORIUM (...). (przesłuchanie odwołującego – e-protokół rozprawy z dnia 23.02.2021 r. – 00:26:48 – płyta CD k 169, przesłuchanie działającego w imieniu LABORATORIUM (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. – T. R. e-protokół rozprawy z dnia 23.02.2021 r. – 00:34:25 – płyta CD k 169)

Nigdy później M. S. (2) nie zakupił już od LABORATORIUM (...) produktów firmy (...). (przesłuchanie odwołującego – e-protokół rozprawy z dnia 23.02.2021 r. – 00:26:48 – płyta CD k 169 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami – e – protokół rozprawy z dnia 12.01.2021 r. – 00:21:21 – płyta CD k 132, przesłuchanie działającego w imieniu LABORATORIUM (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. – T. R. e-protokół rozprawy z dnia 23.02.2021 r. – 00:34:25 – płyta CD k 169 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami – e – protokół rozprawy z dnia 12.01.2021 r. – 00:53:42 – płyta CD k 132)

Nie chciał ryzykować brakiem ich odsprzedaży. (przesłuchanie odwołującego – e-protokół rozprawy z dnia 23.02.2021 r. – 00:26:48 – płyta CD k 169 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami – e – protokół rozprawy z dnia 12.01.2021 r. – 00:21:21 – płyta CD k 132)

W związku ze wykonywaniem umów cywilnoprawnych zainteresowani – pracownicy spółki LABORATORIUM (...) w czerwcu 2015 roku uzyskali następujący przychód:

- K. K. (1) – 19.400 złotych,
- J. T. – 2.000 złotych,
- A. P. – 5.500 złotych,
- M. D. – 3.500 złotych,
- G. G. – 3.500 złotych,
- K. K. (2) – 5.500 złotych.

(niesporne)

Powyższe kwoty nie zostały uwzględnione przez LABORATORIUM (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia zdrowotne wskazanych osób w związku z ich zatrudnieniem na podstawie umów o pracę u tego płatnika. (okoliczność bezsporna)

W spornym okresie spółka ta naliczała oraz opłacała należne składki za zatrudnianych pracowników wyłącznie od kwot osiągniętych przez nich wynagrodzeń w związku ze świadczeniem stosunku pracy na jej rzecz. (okoliczność bezsporna)

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał na podstawie zebranego materiału dowodowego - przesłuchania odwołującego i zainteresowanych K. K. (1) i działającego w imieniu LABORATORIUM (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. – T. R., które ze zgromadzonymi dokumentami tworzą spójną, logiczną całość. Dodać należy, że powołane dokumenty nie były kwestionowane w toku postępowania przez żadną ze stron, a Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw, ażeby z urzędu zakwestionować ich wartość dowodową w sprawie.

Podkreślenia wymaga fakt, iż strona skarżąca nie kwestionowała wysokości podstawy wymiaru składek wyliczonej przez organ rentowy, kwestionując konsekwentnie jedynie samą zasadę, nie zaś wysokość.

Stan faktyczny w sprawie okazał się w istocie niesporny. Z tych względów, a w szczególności z powodu braku wątpliwości natury dowodowej, Sąd skupił swe rozważania na kwestiach prawnych, o czym niżej.

Rozpoznając sprawę Sąd oddalił jedynie wniosek pełnomocnika ZUS o zobowiązanie zainteresowanego LABORATORIUM (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. do wskazania podmiotów, którym podmiot ten sprzedał produkty S. w miesiącu styczniu 2015 roku, albowiem okoliczność ta nie miała żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne i podlega oddaleniu.

W myśl art.8 ust.1, ust.2a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 423 ze zm.) za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy a także osobę wykonującą pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy.

Stosownie do treści przepisów art.18 ust.1 i ust.2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w związku § 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania

podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (tj. Dz. U. z 2017 r., poz. 1949) podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe stanowi przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych osiągnany przez pracowników u pracodawcy z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy, z wyjątkiem składników wynagrodzenia wymienionych w § 2 powołanego wyżej rozporządzenia.

Zgodnie zaś z dyspozycją przepisu art.18 ust.1a powołanej ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w przypadku osób wykonujących pracę na podstawie umowy zlecenia, jeżeli umowę taką zawarły z pracodawcą, z którym pozostają w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonują pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostają w stosunku pracy w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe uwzględnia się również przychód z tytułu umowy zlecenia.

Ponadto zgodnie z brzmieniem art.81 ust.1, ust.5 i ust.6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tj. Dz. U. z 2019 r., poz. 1373) do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne pracowników stosuje się przepisy określające podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe tych osób. Podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne pomniejsza się o kwoty składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i chorobowe finansowanych przez ubezpieczonych niebędących płatnikami składek, potrąconych przez płatników ze środków ubezpieczonego, zgodnie z przepisami o systemie ubezpieczeń społecznych.

Przedmiotem rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie było zatem ustalenie, czy wobec zainteresowanych K. K. (1), J. T., A. P., M. D., G. G. i K. K. (2) zatrudnionych w spornym okresie w u płatnika LABORATORIUM (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na podstawie umowy o pracę i jednocześnie wykonujących zlecenie zgodnie z umowami zawartymi przez nich z odwołującym M. S. (1), ma zastosowanie przepis art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

W świetle art. 8 ust. 2a ustawy systemowej pracodawca, którego pracownik wykonuje na jego rzecz pracę w ramach umowy o dzieło lub zlecenia zawartej z osobą trzecią, jest płatnikiem składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe z tytułu tej umowy (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 18 listopada 2020 r., III UK 439/19, Legalis Numer 2496910, uchwała Sądu Najwyższego z 2 września 2009 r., II UZP 6/09, OSNP 2010 nr 3-4, poz. 46 oraz wyroki Sądu Najwyższego, z 14 stycznia 2010 r., I UK 252/09, z 22 lutego 2010 r., I UK 259/09, z 18 października 2011 r., III UK 22/11, OSNP 2012 nr 21-22, poz. 266; z 11 maja 2012 r., I UK 5/12, OSNP 2013 nr 9-10, poz. 117; z 13 lutego 2014 r., I UK 323/13, OSNP 2015 nr 5, poz. 68; z 7 lutego 2017 r., II UK 693/15, z 27 kwietnia 2017 r., I UK 182/16).

To pracodawca, którego pracownik wykonuje na jego rzecz pracę w ramach umowy cywilnej zawartej z osobą trzecią, jest płatnikiem składek na ubezpieczenia społeczne. Wówczas płatnikiem składek nie jest ta osoba trzecia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 22 października 2020 r., III UK 501/19, Legalis Numer 2496651).

W tym miejscu wskazać należy, że tutejszy Sąd podziela pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy zarówno w uzasadnieniu uchwały z dnia 2 września 2009 r. (I UZP 6/09, OSNP 2010/3-4/46), jak i w uzasadnieniu uchwały z dnia 22 lutego 2010 r. (I UK 259/09, LEX nr 585727), zgodnie z którym art. 8 ust. 2a ustawy systemowej ma odniesienie „do pracy wykonywanej na rzecz pracodawcy” powiązanej funkcjonalnie i miejscowo.

Z przywołanej uchwały jasno wynika, że art. 8 ust. 2a ustawy systemowej nakazuje uważać za pracownika także osobę wykonującą pracę na podstawie umowy cywilnoprawnej, jeżeli umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy. Także bowiem i w tym ostatnim przypadku, choć osoba (pracownik) formalnie zawarła umowę z osobą trzecią, to pracę w jej ramach wykonuje faktycznie dla swojego pracodawcy i to on uzyskuje rezultaty jej pracy. Pracodawca jest zobowiązany obliczać, rozliczać i przekazywać za pracowników składki co miesiąc do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych - art. 17 ust. 1 ustawy. Sąd Najwyższy podkreślił, że w przypadku, gdy umowa cywilnoprawna jest zawarta nie bezpośrednio z pracownikiem, ale z osobą trzecią i dopiero ten "zewnętrzny" podmiot zawiera umowę cywilnoprawną z pracownikiem, to jednak płatnikiem składek jest pracodawca składek, pomimo że fizycznie

wynagrodzenie wypłaca ów podmiot trzeci. Za taką interpretacją obowiązków pracodawcy względem pracownika, zdefiniowanego w treści art. 8 ust. 2a ustawy, przemawia dodatkowo art. 4 pkt 2 lit. a ustawy określający, że płatnikiem składek jest właśnie pracodawca. Odnieść się też trzeba do brzmienia art. 18 ust. 1a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, według którego w przypadku ubezpieczonych, o których mowa w art. 8 ust. 2a, w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe uwzględnia się przychód z tytułu umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowy o dzieło. Skoro płatnikiem jest pracodawca, a przychód z tytułu umowy cywilnoprawnej "uwzględnia się" w podstawie wymiaru składek z tytułu stosunku pracy, to pracodawca, ustalając podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z tytułu stosunku pracy, powinien zsumować wynagrodzenie z umowy cywilnoprawnej z wynagrodzeniem ze stosunku pracy. W przypadku zaś swoistego trójkąta umów - pogląd, że płatnikiem winien być pracodawca znajduje swe umocowanie także i w tym, że to na jego rzecz praca w ramach umowy cywilnoprawnej jest faktycznie świadczona i to on uzyskuje jej rezultaty, unikając obciążeń oraz obowiązków wynikających z przepisów prawa pracy. Celem wprowadzenia takiej regulacji było po pierwsze: ograniczenie korzystania przez pracodawców z umów cywilnoprawnych celem zatrudnienia własnych pracowników dla realizacji tych samych zadań, które wykonują oni w ramach łączącego strony stosunku pracy, by w ten sposób ominąć ograniczenia wynikające z ochronnych przepisów prawa pracy i uniknąć obciążeń z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne od tychże umów, a po wtóre: ochrona pracowników przed skutkami fluktuacji podmiotowej po stronie zatrudniających w trakcie procesu świadczenia pracy, polegającej na przekazywaniu pracowników przez macierzystego pracodawcę innym podmiotom (podwykonawcom), którzy zatrudniają tych pracowników w ramach umów cywilnoprawnych w ogóle nieobjętych obowiązkiem ubezpieczeń społecznych (umowa o dzieło) lub zwolnionych z tego obowiązku w zbiegu ze stosunkiem pracy (umowa agencyjna, zlecenia lub inna umowa o świadczenie usług, do której stosuje się przepisy o zleceniu). Tym samym dla celów ubezpieczeń społecznych wykonywanie pracy na podstawie umów cywilno-prawnych zawartych z pracodawcą, jak i zawartych wprawdzie z osobą trzecią, ale gdy praca wykonywana jest na rzecz pracodawcy, jest traktowane tak, jak świadczenie pracy w ramach klasycznego stosunku pracy, łączącego jedynie pracownika z pracodawcą, także w zakresie określenia osoby płatnika składek. Teza ta jest także aktualna w stosunku do pracowników wykonujących także pracę na podstawie umów zlecenia (por. np. wyroki z dnia 14 stycznia 2010 r., I UK 252/09, LEX nr 577824; z dnia 22 lutego 2010 r., I UK 259/09, LEX nr 585727 oraz z dnia 18 października 2011 r., III UK 22/11, OSNP 2012 nr 21-22, poz. 266).

W tym miejscu wskazać należy, że określone hipotezą normy art. 8 ust. 2a obejmuje w istocie dwie sytuacje faktyczne, w jakich może się znaleźć osoba, do której przepis ten jest adresowany (pracownik wykonujący pracę na podstawie wymienionych umów cywilnoprawnych zawartych z pracodawcą oraz umów cywilnoprawnych zawartych wprawdzie z osobą trzecią, ale gdy praca jest świadczona na rzecz pracodawcy) mają równorzędny charakter z punktu widzenia skutków opisanych dyspozycją omawianej normy prawnej. Konsekwencje prawne na gruncie ustawy systemowej, wynikające z realizacji takich umów, muszą być takie same, co oznacza, iż dla celów ubezpieczeń społecznych zarówno wykonywanie pracy na podstawie umów cywilnoprawnych zawartych z pracodawcą, jak i zawartych wprawdzie z osobą trzecią, ale gdy praca wykonywana jest na rzecz pracodawcy, jest traktowane tak jak świadczenie pracy w ramach klasycznego stosunku pracy łączącego jedynie pracownika z pracodawcą. W przypadku takich pracowników podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi łączny przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych (art. 4 pkt 9 w związku z art. 18 ust. 1 ustawy systemowej), uzyskany z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy i wspomnianych umów cywilnoprawnych (art. 18 ust. 1 i art. 20 ust. 1 tej ustawy), zaś obowiązek obliczania, rozliczania i przekazywania składek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych spoczywa na pracodawcy jako płatniku (art. 17 ust. 1 w związku z art. 4 pkt 2 lit. a ustawy systemowej).

W tym miejscu podkreślić należy, że przesłanką decydującą o uznaniu za pracownika osoby świadczącej w ramach umowy zlecenia pracę na rzecz swojego pracodawcy, jest to, że w ramach takiej umowy, wykonuje faktycznie pracę dla swojego pracodawcy przez co uzyskuje on rezultaty jej pracy. Ustawodawca używając w art. 8 ust. 2a ustawy systemowej zwrotu „działać na rzecz” posłużył się nim w innym znaczeniu, niż w języku prawa, w którym działanie „na czyją rzecz” może się odbywać w wyniku istnienia określonej więzi prawnej (stosunku prawnego). Stosunkiem prawnym charakteryzującym się działaniem na rzecz innego podmiotu jest stosunek pracy, do którego istotnych cech

należy działanie na rzecz pracodawcy (art. 22 k.p.). Również wykonujący zlecenie „działa na rzecz zleceniodawcy” (art. 734 i n. k.c.).

W przepisie art. 8 ust. 2a ustawy systemowej zwrot ten opisuje sytuację faktyczną, w której należy zastosować konstrukcję uznania za pracownika. Jest nią istnienie trójkąta umów, tzn. po 1) umowy o pracę, po 2) umowy zlecenia między pracownikiem, a osobą trzecią i po 3) umowy o świadczenie usług między pracodawcą i zleceniodawcą. Pracodawca w wyniku umowy zawartej ze zleceniodawcą przyjmuje w ostatecznym rozrachunku rezultat pracy wykonanej na rzecz zleceniodawcy przez zleceniobiorców, przy czym następuje to w wyniku zawarcia umowy zlecenia/ świadczenia usług z osobą trzecią oraz zawartej umowy cywilnoprawnej między pracodawcą i zleceniodawcą (vide I. J. - J. „Konstrukcja uznania za pracownika w prawie ubezpieczenia społecznego (...) 2011/8/22-28).

Celem takiej regulacji było, jak podkreślił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 3 kwietnia 2014 r. (II UK 399/13, LEX nr 1458679), po pierwsze: ograniczenie korzystania przez pracodawców z umów cywilnoprawnych celem zatrudnienia własnych pracowników dla realizacji tych samych zadań, które wykonują oni w ramach łączącego strony stosunku pracy, by w ten sposób ominąć ograniczenia wynikające z ochronnych przepisów prawa pracy i uniknąć obciążeń z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne od tychże umów oraz po drugie: ochrona pracowników przed skutkami fluktuacji podmiotowej po stronie zatrudniających w trakcie procesu świadczenia pracy, polegającej na przekazywaniu pracowników przez macierzystego pracodawcę innym podmiotom (podwykonawcom), którzy zatrudniają tych pracowników w ramach umów cywilnoprawnych w ogóle nieobjętych obowiązkiem ubezpieczeń społecznych (umowa o dzieło) lub zwolnionych z tego obowiązku w zbiegu ze stosunkiem pracy (umowa agencyjna, zlecenia lub inna umowa o świadczenie usług, do której stosuje się przepisy o zleceniu). Tym samym, dla celów ubezpieczeń społecznych zarówno wykonywanie pracy na podstawie umów cywilnoprawnych zawartych z pracodawcą, jak i zawartych wprawdzie z osobą trzecią, ale gdy praca wykonywana jest na rzecz pracodawcy, jest traktowane tak, jak świadczenie pracy w ramach klasycznego stosunku pracy łączącego jedynie pracownika z pracodawcą, także w zakresie określenia osoby płatnika składek.

W świetle wyższej cytowanego orzeczenia SN należy podkreślić, że nie ma żadnych podstaw, aby zastosowanie przepisu art. 8 ust 2a ustawy systemowej, ograniczać tylko do sytuacji, gdy pracodawca zatrudnia swojego pracownika równolegle na podstawie umowy cywilnoprawnej. Jak wskazano wyżej, pracodawcę w badanym okresie zainteresowana spółka czerpała zatem bezpośrednio korzyści z realizacji umów cywilnoprawnych dotyczących jej pracowników - zainteresowanych w niniejszej sprawie z uwagi na zawartą umowę współpracy oraz bezpośrednio przez sprzedaż produktów S. klientom pracodawcy tych osób. Sytuacja ta niewątpliwie, w ocenie Sądu Okręgowego, wyczerpuje dyspozycję przepisu art. 8 ust 2a ustawy systemowej, a skoro tak, to stosownie do wcześniejszych rozważań, pracodawca jest również płatnikiem składek na ubezpieczenie zdrowotne zainteresowanych.

Konsekwencją konstrukcji uznania za pracownika jest konieczność opłacania przez pracodawcę składki na ubezpieczenie społeczne za osobę, z którą została zawarta umowa zlecenia, tak jak za pracownika. Stosownie do przepisu art. 32 ustawy systemowej, pracodawcę obciąża zatem także obowiązek poboru i odprowadzenia do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składki na ubezpieczenie zdrowotne za osobę „uznaną za pracownika”.

Podkreślić należy, że stosownie do przepisu art. 66 ust 1 pkt 1a ustawy, obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi lub ubezpieczeniem społecznym rolników, które są pracownikami w rozumieniu ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Przy czym, w myśl przepisu art. 69 ust 1 ustawy, obowiązek ten powstaje i wygasa w terminach określonych w przepisach o ubezpieczeniach społecznych. Przepis art. 66 ust 1 pkt 1a „przenosi” zatem na grunt przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. konstrukcję uznania za pracownika unormowaną przepisem art. 8 ust 2a ustawy systemowej. Brak odrębnego uregulowania w tej ustawie (w szczególności w przepisach art. 85-86), kto jest płatnikiem składek na ubezpieczenie zdrowotne osoby uznanej za pracownika (w rozumieniu art. 8 ust 2a ustawy systemowej), należy odczytywać jedynie jako potwierdzające regułę wyprowadzaną z art. 32 ustawy systemowej.

Podleganie obowiązkowym ubezpieczeniem zdrowotnym przez zainteresowanych w badanym okresie jest konsekwencją objęcia ich obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym jako osoby uznane za pracownika (art. 66 ust 1 pkt 1a ustawy w związku z art. 5 pkt 43 ustawy i art. 8 ust 2a ustawy systemowej), a nie jako zleceniobiorcy (art. 66 ust 1 pkt 1e ustawy). Jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 22 lutego 2006 r. (sygn. I UK 227/05, Lex nr 272569), objęcie ubezpieczeniem to przynależność do określonej kategorii podmiotów w razie spełniania ustawowych przesłanek, podleganie natomiast wynika z objęcia ubezpieczeniem i oznacza przyznanie prawa powiązanego z nałożeniem obowiązku. Ubezpieczony z tytułu spornych umów przynależy do kategorii osób uznanych za pracownika, podlega ubezpieczeniu zdrowotnemu jak pracownik, a w konsekwencji płatnikiem tych składek jest pracodawca, a nie zleceniodawca.

Za obciążeniem obowiązkiem rozliczania i poboru składek, łącznie na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne, tylko jednego podmiotu – pracodawcy, przemawia również zasada racjonalnego działania ustawodawcy. Przyjęcie odmiennej koncepcji (dwóch płatników składek – odrębnie na ubezpieczenie społeczne oraz na ubezpieczenie zdrowotne), skutkowałoby tym, iż to samo zdarzenie (tytuł prawny skutkujący obowiązkiem ubezpieczenia) pociągałoby „podwójne” obciążenie czasowe i ekonomiczne wywołane koniecznością prowadzenia rozliczenia, dokumentacji rozliczeniowej, poboru – nie tylko dla dwóch podmiotów (pracodawca, zleceniodawca), ale również dla ZUS.

Przypomnieć trzeba, iż zgodnie z przepisem art. 81 ust 6 ustawy, podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne pomniejsza się o kwoty składek na ubezpieczenia, emerytalne, rentowe, chorobowe finansowanych przez ubezpieczonych nie będących płatnikami składek, potrąconych przez płatników ze środków ubezpieczonego, zgodnie z przepisami o systemie ubezpieczeń społecznych. Obliczenie składki na ubezpieczenie zdrowotne ubezpieczonych wymaga zatem uprzedniego wyliczenia kwoty składek na ubezpieczenie społeczne.

Przypomnieć też należy, stanowisko wyrażone w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2007 r., sygn. akt III UZP 4/06 (OSP 4/2008r. poz. 309), zgodnie z którym, co prawda ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych rozróżniająca cztery ryzyka ubezpieczeniowe: emerytalne, rentowe, chorobowe oraz wypadkowe nie objęła ubezpieczenia zdrowotnego, to jednak należy przyjąć, że ubezpieczenie to jest też rodzajem ubezpieczenia społecznego, zaś jego odrębność wynika przede wszystkim z faktu odmiennego przedmiotu ochrony oraz odrębności organizacyjnej, ubezpieczenie zdrowotne, jest bowiem realizowane przez Narodowy Fundusz Zdrowia. Powyższe również przemawia za tym, aby sztucznie nie tworzyć „mnogości” płatników składek w sytuacji, gdy tytułem do ubezpieczeń jest jeden (ten sam) stosunek prawny. Pracownik, zleceniobiorca, świadczący usługi, w całości finansują składki na swoje ubezpieczenie zdrowotne. W ich interesie i ich obowiązkiem, jest umożliwienie płatnikowi wywiązywanie się z terminowego rozliczania i odprowadzania składek na ubezpieczenie zdrowotne. Stosownie do przepisu art. 193 ustawy, kto nie zgłasza wymaganych przepisami ustawy danych lub zgłasza nieprawdziwe dane mające wpływ na wymiar składek na ubezpieczenie zdrowotne albo udziela w tych sprawach nieprawdziwych wyjaśnień lub odmawia ich udzielenia podlega karze grzywny. W świetle powołanego przepisu, w sytuacji trójkąta umów z jakim mieliśmy do czynienia na gruncie rozpoznawanej sprawy, to obowiązkiem ubezpieczonego, jest udzielenie płatnikowi składek wszelkich niezbędnych danych pozwalających mu terminowo wywiązać się z obowiązków płatniczych wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Przechodząc od powyższych rozważań na grunt niniejszej sprawy uznać należy, że umowy zawarte przez odwołującego M. S. (1) z zainteresowanymi pracownikami LABORATORIUM (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. - K. K. (1), J. T., A. P., M. D., G. G. i K. K. (2) były faktycznie umowami zlecenia, do których mają zastosowanie przepisy kodeksu cywilnego.

Niemniej jednak zasadniczym celem zawartych przez odwołującego umów cywilno – prawnych z wyżej wymienionymi pracownikami zainteresowanej spółki była jedynie potrzeba i jedyna możliwość sprzedaży produktów S. objętych zakazem sądowym wystosowanym wobec LABORATORIUM (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. dotyczącym promocji i sprzedaży tych produktów przez ten tylko podmiot. Potrzeba ta – w ocenie Sądu

rozpoznającego przedmiotową sprawę – leżała jednak nie po stronie odwołującego, a po stronie pracodawcy zainteresowanych – czyli spółki LABORATORIUM (...).

Powyższy fakt zatrudnienia zainteresowanych przez odwołującego łączyć należy bowiem z niespornym w sprawie ustaleniem, że M. S. (1) ani w chwili wystawienia faktur w grudniu 2014 roku ani w chwili zawarcia przedmiotowych umów zleceń nie miał żadnego doświadczenia w zakresie sprzedaży produktów S., poszukiwanie nabywców tych produktów kolidowało z jego własną działalnością (prowadzeniem sklepu), zaś łączna wartość tych produktów (ponad 50.000 złotych) w braku jakiegokolwiek doświadczenia skazana była na potrzebę poszukiwania sposobu zbycia produktów poprzez osoby w tym zakresie doświadczone, a zatem przez pracowników spółki LABORATORIUM (...), która posiadała kontakty i doświadczenie we współpracy z odbiorcami tych właśnie produktów.

Wskazać w tym miejscu należy, że bez znaczenia pozostaje data wystawienia faktur sprzedażowych obejmujących wskazane produkty (22 i 30 grudnia 2014 roku) oraz data doręczenia zainteresowanej spółce odpisu postanowienia o zabezpieczeniu, skoro zatrudnienie zainteresowanych pracowników spółki przez odwołującego na podstawie umów cywilnoprawnych nastąpiło już w trakcie obowiązywania zakazu dystrybucji i sprzedaży przez LABORATORIUM (...) opisanego w fakturach towaru.

Nielogiczny wydaje się w związku z tym całkowicie cel zakupu hurtowego (za ponad 50.000 złotych) towaru w grudniu 2014 roku przez przedsiębiorcę nie dysponującego jakimkolwiek doświadczeniem w tym zakresie, nieposiadającego magazynu do przechowywania zakupionych produktów. Uzgodniony między odwołującym a spółką LABORATORIUM (...) sposób zapłaty – tzw. kredyt kupiecki (zapłata za towar dopiero po dokonaniu sprzedaży) – daleko odmienny od wskazanego na fakturze - prowadzi do wniosku, że faktyczne pozyskiwanie klientów produktów S. i ich sprzedaż leżała wyłącznie w interesie spółki, która miała już w chwili zawarcia przedmiotowych umów zleceń sądowy zakaz promowania i dystrybucji tych produktów, a nie odwołującego.

Uznać wręcz należy, że M. S. (1) posłużył jedynie jako podmiot figurujący – przedsiębiorca nieobjęty zakazem, do realizacji sprzedaży produktów, których właścicielem faktycznym cały czas pozostawała zainteresowana spółka. To jej pracownicy zobowiązani zostali, także w 2015 roku, do sprzedaży tych produktów, co wpłynęło bezpośrednio na zapłatę odpowiednika prowizji (niemożliwej do uzyskania z tytułu zatrudnienia pracowniczego), której odwołujący był jedynie pośrednikiem. Uznać zatem należy, że sprzedaż produktów formalnie sprzedanych M. S. (1) przełożyła się wymiennie zarówno na zysk zainteresowanej spółki, jak i zatrudnianych przez nią pracowników.

LABORATORIUM (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. czerpała zatem korzyści z realizacji umów cywilnoprawnych dotyczących jej pracowników - zainteresowanych w niniejszej sprawie zawartych z M. S. (1) z uwagi na konieczność sprzedaży towarów objętych ograniczeniem podmiotowym w zakresie obrotu handlowego w okresie pierwszego półrocza 2015 roku.

Co również istotne, obsługa klientów zainteresowanej spółki (bo tylko tacy byli nabywcami towaru objętego zakazem dystrybucji) jaką wykonywali zainteresowani pracownicy LABORATORIUM (...) nie tylko odbywała się zgodą tej spółki, ale stanowiła istotną część procesu sprzedaży tych produktów. To tylko dzięki wiedzy i kontaktom posiadanym przez zleceniobiorców (także tych zatrudnianych w 2015 roku) – z racji dostępu do bazy klientów zainteresowanej spółki – sprzedaż produktów S. mogła się odbywać, co wpłynęło wymiennie na możliwość spłaty przez odwołującego zobowiązania wobec pracodawcy tych zleceniobiorców.

Jak wynika bowiem z ustaleń Sądu dokonanych w przedmiotowej sprawie, M. S. (1) nie miał żadnego doświadczenia w sprzedaży produktów S. w hurtowych rozmiarach, nie miał czasu na poszukiwanie nabywców ze względu na prowadzenie własnej działalności (detalicznego sklepu zoologicznego), a nadto – wbrew zapisom na fakturach z 22 i 30 grudnia 2014 roku - nie uregulował w dacie ich wystawienia wskazanych w tych dokumentach płatności. Przesłuchanie odwołującego i działającego w imieniu zainteresowanej spółki wykazało natomiast, że skarżący miał udzielony kredyt kupiecki – mógł spłacić towar dopiero po jego sprzedaży.

Towar ten zaś – jak wynika z niespornych w tym zakresie ustaleń – nie zmienił miejsca swego położenia, nadal był przechowywany w magazynie należącym do LABORATORIUM (...).

Poza tym – co nie było sporne w toku postępowania - po zniesieniu wobec zainteresowanej spółki sądowego zakazu wytwarzania, używania, oferowania i wprowadzania do obrotu produktów biobójczych o nazwie S., M. S. (1) zbył niesprzedaną do tego momentu część produktów S. podmiotowi powiązanemu z zainteresowaną spółką i nigdy już nie podjął się podobnej transakcji.

Nie bez znaczenia pozostaje także przyznany przez spółkę LABORATORIUM (...) fakt wyrażenia zgody na zatrudnienie jej pracowników przez odwołującego tylko ze względu na orzeczony nakaz sądowy. Sam działający w imieniu zainteresowanej spółki – jej Prezes zeznał na rozprawie w dniu 12 stycznia 2021 roku, że „gdyby nie ten nakaz, nie wyraziłby zgody na takie zatrudnienie”.

Nadto – co również bardzo istotne – niejasny jest okres świadczenia pracy na rzecz M. S. (1) przez zainteresowanych - pracowników LABORATORIUM (...). Umowy zlecenia noszą datę 1 czerwca 2015 roku, a zobowiązują do wykonywania czynności sprzedażowych od 1 marca do 12 czerwca 2015 roku. Żaden z uczestników postępowania nie potrafił wyjaśnić przyczyn tej rozbieżności, sam zainteresowany K. K. (1) wskazał, że nie pamięta chronologii zdarzeń.

W ocenie Sądu Okręgowego – data zawarcia umów zleceń odpowiadała zbliżającemu się okresowi, w jakim rozliczona byłaby prowizja z tytułu sprzedaży produktów S. w ramach pracy w zainteresowanej spółce (gdyby opisane produkty mogły być swobodnie przez spółkę sprzedawane).

W ocenie Sądu Okręgowego - wszystkie wyżej opisane fakty świadczą ewidentnie o wykonywaniu przez zainteresowanych pracy na rzecz LABORATORIUM (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.. To tylko dzięki „odsprzedaży” (bez zapłaty i przeniesienia posiadania) produktów S. podmiotowi nieobjętemu nakazem sądowym możliwa była sprzedaż tych produktów, zbycie wyprodukowanego w hurtowych ilościach towaru i sfinansowanie w ten sposób „utrąconej” części wynagrodzenia (prowizji od sprzedaży tych produktów) pracowników spółki.

Co do samego sposobu wyliczenia podstawy wymiaru składek to strona skarżący nie kwestionował wysokości, a jedynie zasadę.

Z tych wszystkich względów Sąd na podstawie art. 477¹⁴ §1 k.p.c. oddalił odwołania.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art. 98 §1 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 3 (w.p.s. dotycząca K. K. (1)) i § 2 pkt 1 (w.ps. dotyczące pozostałych zainteresowanych) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tj. Dz. U. z 2018 r., poz.265).